

[Skatteministeren]

Og så må jeg tilføje, at ikke så snart var det budskab rygtedes, før der var mange fødsels-hjælpere. Jeg tænker på Socialdemokratiet, der, allerede før regeringen overhovedet havde forhandlet en aftale på plads om det her, kom på banen med et forslag om at afskaffe renteaftgiften fra og med afgiftsåret 1988.

Jeg tænker såmænd også på hr. Jens Thoft og hr. Jens Thofts eget parti. Hr. Jens Thoft opholdt sig en hel del ved begrebet dobbeltmoral. Jeg ved ikke, hvilken karakteristik man skal give af den melding, SF tilkendegav torsdag den 30. november 1989, hvor SF's politiske leder, hr. Gert Petersen, i middagsradioavisen gav udtryk for det klare standpunkt, at SF principielt har den opfattelse, at renteaftgiften skal bevares, men hvis SF kunne vælte regeringen med det, var man parat til at stemme for en afskaffelse af renteaftgiften. Det kan man da kalde et klart standpunkt. Det er muligt, at det ikke falder ind under begrebet dobbeltmoral, men det er i alle tilfælde dobbeltspil, og det ved jeg ikke om man skal give så meget mere for.

Formanden:

Jeg skal, da jeg ved, at der spørges om det, meddele, at der bliver en pause i forhandlingerne i dag fra omkring kl. 12.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Måske ikke mindst af hensyn til fru Elisabeth Arnold vil jeg stille et par spørgsmål til skatteministeren.

Jeg vil bede skatteministeren om at bekræfte, at i den debat, vi havde sidste onsdag, sagde jeg på Socialdemokratiets vegne, at vi vedstod de forpligtelser, der naturligvis fulgte med, når vi lavede så omfattende ændringer sammen med regeringen, som vi gjorde i 1988.

Jeg vil på samme måde af hensyn til fru Elisabeth Arnold bede skatteministeren bekræfte, at vi under den debat tilbød forhandlinger om omlægning af vores skattesystem, så vi kunne afskaffe renteaftgiften, men holde fast i det positive sigte.

Og endelig vil jeg godt bede om en bemærkning fra skatteministeren til det, jeg sagde om, at regeringen fremsatte sit tilbud uden nogen forudgående kontakt til Socialdemokratiet, på trods af at vi samme dags eftermiddag havde haft debatten her i folketings salen, hvor jeg

havde givet udtryk for de forpligtelser, som vi mente fulgte med, når vi lavede så omfattende ændringer.

Jeg tror, skatteministeren ville have brugt meget store ord i forhold til Socialdemokratiet, hvis vi var gået ud og havde samlet et flertal uden om regeringen, og derfor vil jeg godt høre, hvilke forpligtelser der egentlig følger med efter regeringens opfattelse, når man sætter sig ned og laver grundlæggende om på en lovgivning i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Age Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Jens Thoft, er til et andet møde i øjeblikket og derfor ikke kan være til stede, vil jeg kommentere et par ting, som skatteministeren sagde.

Før det første vil jeg godt holde fast i det, som hr. Jens Thoft også nævnte i sit indlæg, nemlig at skatteministeren i forbindelse med behandlingen af vort forslag i onsdags sagde:

»Regeringen vil være bekymret for de signaler, der gives til befolkningen, hvis afgiften for 1987 og 1988 opgives.«

Man må nok sige, at i forhold til, at man nu opgiver renteaftgiften for fremtiden, må ministeren være dybt bekymret for det, ministeren gør. Og under alle omstændigheder må man sige, at de begrundelser, ministeren kan give for, at vi i dag er i en anden situation, end vi var for nogle år siden, da man indførte renteaftgiften, nok også var til stede i onsdags og ikke først i dag.

Med hensyn til SF's holdning i de seneste dage vil jeg sige, at vi ikke synes, at den idé, Socialdemokratiet fik i torsdags, er den bedste, de har fået. De har fået bedre ideer før.

Vi sagde, at når vi står i den situation, at vi kan vælge mellem det forslag og en mulighed for at komme af med regeringen, vil vi foretrække at komme af med regeringen. Der er to onder i denne forbindelse, nemlig at man ophæver renteaftgiften – det er et lille onde – og det andet onde er regeringen. Det er et større gode at komme af med regeringen, forstået på den måde, at dér ville vi komme af med noget, der er værre, og så havde vi mulighed for at gennemføre ordninger, som kunne bruges i den her forbindelse, for et af de problemer, der har været med renteaftgiften, er jo, at den ikke har kunnet administreres af regeringen. Når vi valgte det